

nær som nogen Sag i Verden. Naar vi tale om Udgifter til almindelige Formaal, saa skal netop det, som sluger de fleste Udgifter, tages med.

Formanden (Høgshro): Det ærede Medlem har naturligvis Ret til at tale om Militærudgifterne i deres Forhold til Jærnbaneudgifterne, men ikke til at fordybe sig i, hvorledes vor tidligere Historie har udviklet sig med Hensyn til militære Spørgsmaal. For øvrigt, naar det ærede Medlem til min Ytring angaaende, at det skulde være en kort Bemærkning, ytrede, at han dog havde Ret til at tale her i Salen, er det unægteligt; men han har det ikke, naar derved Ordet afftaeres for andre ærede Medlemmer. I saa Fald kan jeg kun give ham Ordet, naar det er for en kort Bemærkning.

Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valgtres (Korsgaard) har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Lige over for det ærede Medlem, som leverede Koffelen tilbage, vil jeg kun sige, at jeg ikke har tænkt paa at røste det ærede Medlem. Jeg ved, at det er noget farligt at indlade sig derpaa. Naar det ærede Medlem har udnævnt mig til en Slags Ordfører, saa vil jeg sige, at det ærede Medlem behøver ikke at være saa overlegen. Naar jeg har leveret Mindretallets Betænkning, saa er det en naturlig Følge deraf, at jeg ogsaa har faaet Ansvar for det, og derfor behøver det ærede Medlem ikke at gøre mig til en Slags Ordfører. Saa er jeg rent i Almindelighed Ordfører for Mindretallet, men det er en Selvfølge, at det ærede Medlem har Lov til at tage Afstand, saa meget han vil. Jeg maa sige, at jeg har ikke med mine Ytringer om Statslaanet tænkt paa at ville blande dette Spørgsmaal ind i Sagen. Jeg erkender, at saaledes som Sagen foreligger, og navnlig saaledes som den er forelagt af den høitærede Indenrigsminister, er dette Spørgsmaal stude til Side, men rent i Almindelighed vedkender jeg mig den Anskuelse, jeg har fremfat. Jeg er tilbøjelig til at tro, at selv om vi kom til at spare paa de militære Udgifter — hvad jeg haaber og ønsker — saa vil der være saa meget at bruge Pengene til her i Landet, navnlig sociale Reforme, at vi knap nok ville kunne faa Pengene til at strække til. Ja, det ærede Medlem rytter paa Hovedet, men naar vi blot skulle ud med nogle saa Hundrede Kr. til store og vigtige Formaal, høre vi jo, at det kniber. Jeg siger, at naar vi skulle

fuldstgøre de sociale og humane Formaal, tror jeg, at vi komme til at tage alle Pengene ud af Statskassen, og endda faa Lov til at optage Laan af Statskassen til større Udvikling af vort Jærnbanevæsen. Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling) vil jeg kun sige, at jeg ikke ser nogen stor Ulykke i, om de Egne, der ere forfordelte ved Jærnbaneanlæg, ønske nogen Oprensning. Jeg tror, at man i det hele har været for fattig i Jærnbane-spørgsmaal overfor Landet. Man har givet de bedste Egne og de største Købstæder, navnlig Hovedstaden, som har de bedste økonomiske Betingelser, Jærnbane-trafik gratis, men mere affidesliggende Egne, hvor de økonomiske Betingelser ere betydelig vanskelige, har man tvungen til selv at gøre Betøstningen. Jeg tror, der herved er begaaet en meget stor Uretfærdighed, og jeg skulde ikke være betænkelig ved og her ikke noget farligt i at gaa med til, at de Egne, der have maattet punge haardt ud selv til Jærnbaner samtidig med, at de have maattet bidrage til Statsbanerne, delvis fik nogen Oprensning, naar der fra dem rejstes Krav derpaa.

Formanden (Høgshro): Af en kort Bemærkning at være var den temmelig lang.

Ordføreren (Clausen): Maa jeg over for den ærede Minister bemærke, at jeg ganske vist tror, at naar der gives en Begrænsning for Udstedelsen af Obligationerne, kan det bedre forliges med Tanken i Grundloven, men det var ikke min væsentligste Anke. Min Indvending var den, at det ikke vilde kunne blive et saa stort Tilskud til disse letbyggede Baner, at det overhovedet skulde kunne gøre Statslaan nødvendigt. Min Indvending var ogsaa navnlig den, at Statens Finanser ere i Øjeblikket endnu i en saadan Tilstand, at heller ikke de gøre Statslaan eller Udstedelse af Obligationer til Nødvendighed. Desuden, naar det fornødne Hensyn bliver taget til Bevillingsmyndigheden, er der ikke Spørgsmaal om andet, end at vore Indtægter nu betydelig kunne overstige vore Udgifter, saa at der heller ikke af den Grund forekommer mig at være Anledning til at optage Statslaan. Med Hensyn til den Garanti, der forudlæstes i Vædringsforslaget til Vit. O., vil jeg i Modsetning til den ærede Minister fastholde det Vædringsforslag. Flertallet har stillet. Jeg finder en saadan Sikkerhed fuldt tilstrækkelig. Naar den ærede Minister finder det af Mindretallet stillede Vædringsforslag bedre, da kan jeg ikke indrømme det, og dersom man skulde faa et Kompromis i den Henseende, vilde jeg foretrække det Væ-